

|| Φρ. Βιά 'ς τὴ βιά ἢ βιά τῇ βιάς (μεγάλη σπουδὴ) πολλαχ. Βιά καὶ καημὸ τό 'χει νὰ παντρευτῇ - νὰ ταξιδεύῃ κττ. Λεξ. Δημητρ. Βάνω βία (βιάζω, πιέζω) 'Απύρανθ. || Παροιμ. 'Η σκύλλα ἀπὸ τὴ βιά τῆς στραβὰ γεννᾷ τὰ παιδιὰ τῆς (τὸ μετὰ σπουδῆς ἐκτελούμενον ἔργον εἶναι ἐλαττωματικόν. Πβ. μεσν. «κύων ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει») πολλαχ. Καὶ τὴ βιὰν ὁ Θεὸς τὴν ἔδωκε (καὶ ἡ σπουδὴ εἶναι πολ- λάκις ἀναγκαία) Λεξ. Πρω. 'Η ἀδὴ δὲν κάθ' πιθιά (ἡ βια- στικὴ ἐργασία δὲν ἔχει καλὸν ἀποτέλεσμα) Τρίκκ. 'Η σημ. καὶ μεσν. Πβ. Γαδάρ. διήγ. 285 (ἐκδ. Wagner) «κι ἀπὸ τὴ βιά μου τὴν πολλὴν ἐκόπ' ἡ δύναμί μου». Συνών. ἀνάγκασι 4, ἀναγκασιά Α 1, βιάσι, βιασίλα, βιά- σιμο, βιασμός 2, βιασύνη. 5) Δυσκολία πολλαχ. : Τὸ κορμί τῆς τὸ σκυφτὸ μετὰ βιάς μπόραγε νὰ κρατηθῇ καὶ νὰ μὴν πέσῃ Γ'Επαχτίτ. 'Ιστορ. 56. || Ποίημ.

Γιὰ τέτοια ἐλεύθερα κορμιά ποῦ ἐσώριασε τὸ βόλι

εἶν' ἄξιον μνημα μετὰ βιάς ἢ γῆ τῆς Κρήτης ὅλη

ΓΜαρκορ. Ποιητ. ἔργ. 31. 'Η σημ. καὶ μεσν. Πβ. Μαχαιρ. 1.334 (ἐκδ. RDawkins) «ὁ πτωχὸς υἱὸς τῆς μετὰ βιάς ἔχει τὴν ζωὴν του».

Β) 'Επιρρηματ. 1) Μόλις σύννηθ. : Αὐτὸ εἶναι τρεῖς, βία τέσσερες ὁκάδες. Τὸ παιδί εἶναι ἔντεκα, βία δώδεκα χρονῶ. Συνών. φρ. τὸ πολὺ πολὺ. 2) 'Επὶ τέλους Κέρκ. : Δῶ- σε ἑκατὸ δραχμὲς βία καὶ πᾶρ' το.

βιάζω λόγ. σύννηθ. βιγιάζω Πόντ. βιάζω σύννηθ. βιάζον βόρ. ιδιῶμ. καὶ Τσακων. ἀβιάζω Πελοπν. διάζω 'Ηπ. Θράκ. (Σκοπ.) διάζον Εὐβ. (Στρόπον.) Μακεδ. (Κηπουρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀδιάζον Μακεδ. Μέσ. βιάντζομαι Πάτμ. ἐβιάζομαι Κάρπ. ἐβγιάζ-ζομαι Χίος (Καρδάμ.) ἀβιάζομαι Λέσβ. βιάζομαι Λυκ. (Λιβύσσ.) βιδιάζομαι 'Ανδρ. διάζομαι Κάσ. Κύθηρ. Μεγίστ. Μύκ. Νάξ. ('Απύρανθ. Γαλανᾶδ. κ.ά.) Πελοπν. (Οἶν.) Χίος διάζ-ζομαι Εὐβ. (Κουρ.) διάζομαι 'Ιων. (Σμύρν.) Πε- λοπν. (Καλάβρυτ.) διάζομαι Θράκ. ('Αδριανούπ. Σαρεκκλ. Σουφλ.) Μακεδ. (Χαλκιδ. κ.ά.) Σάμ. Σκόπ. Στερελλ. (Κα- λοσκοπ. Λοκρ. κ.ά.) δκιάζομαι Κύπρ. ἀδιάζομαι Θεσσ. Θράκ. ('Αδριανούπ. Διδυμότ. Σουφλ.) διανάζομαι Χίος ('Αγιος Γεώργ.)

Τὸ ἀρχ. βιάζω.

1) Καταναγκάζω, πιέζω ἔνθ' ἀν. : Σιγά, δὲ σὲ βιάζει κανένας. 'Αν δὲ θέλῃς, δὲ σὲ βιάζω. Βιάσ' τον νὰ τὸ κάμῃ - νὰ πάῃ νὰ δουλέψῃ - νὰ φύγῃ κττ. 'Αφοῦ δὲν πάει τὸ ζῶ, μὴν τὸ βιάζῃς. Βιάζει τὸν ἑαυτὸ του νὰ πάρῃ τὸ γιαιρικὸ κοιν. || Φρ. Βιάζω τὴ φωτιά (συνδανύζω) Θράκ. (Σηλυβρ.) Συνών. ζορίζω, στενοχωρῶ. β) Μέσ. ἐπείγομαι, σπεύδω κοιν. καὶ Τσακων. : Βιάζομαι νὰ τελειώσω τὴ δουλειά μου - νὰ πάω 'ς τὸ σπίτι - νὰ φύγω κττ. Βιάσου (κάμε γρήγορα). Εἶμαι βιαζόμενος κοιν. || Φρ. Μὴ βιάζις, τί γιράεις γλήγορα 'Ηπ. || Παροιμ. 'Οποῖος βιάζεται σκονιάφτει (ὁ σπεύδων ὑπὲρ τὸ δέον δὲν φθάνει ἐγκαίρως εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον) κοιν. 'Οποῖος - ι - δκιάζεται κάμνει τὰ παιδικιά του στραβὰ (ὁ πολὺ σπεύδων κάμνει ἔργα ἐλαττωματικά) Κύπρ. Εἶμαι φορτω- μένος πολὺ καὶ διάζομαι κιόλας (ἐπὶ συνδρομῇ δυσχερειῶν) Σμύρν. || Γνωμ. 'Οποῖος πύσχειται βιαζόμενος μετανοῶνει ἀνασούμενος (ἀνασούμενος = ἀναπαυόμενος) Πελοπν. (Λα- κων.) 'Η σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Θουκ. 1,63 «δρόμῳ βιάσα- σθαι ἐς τὴν Ποτείδαιαν». Καὶ μετβ. ἐπισπεύδω τι σύννηθ. : Τὸ βιάζομαι τὸ ροῦχο νὰ τὸ τελειώσω. Συνών. ἀναγκά- ζω Β 1. 2) Κατατρώγω, ἐπὶ πόνου Νάξ. ('Απύρανθ.) : Μὲ βιάζει ὁ πόνος. Τώρα τὸ βράδυ τὸν ἐβιάσεν ὁ πόνος κι ἀπη- λογιῶνται δὲν τὰ βουνά. 3) Καταναγκάζω πρόσωπον νὰ συνέλθῃ μετ' ἐμοῦ κοιν. καὶ Πόντ. : Βίασε μὲν γυναικα.

Βίασε ἓνα ἀνήλικο ἀγῶρι ἢ κορίτσι καὶ πάει φυλακὴ κοιν. Μετοχ. βιγισμένος = ὁ βιάυποστὰς συνουσίαν Πόντ. 'Η σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. 'Αντιατικ. (J Bekker Anecd. graec. 1,86) «βιάσαι ἀντὶ τοῦ βιάσασθαι 'Αλκαῖος' ἐβιάσέ μου τὴν γυναῖκα».

Βιαννίτικος ἐπίθ. Κρήτ. (Μονοφάτσ.)

'Εκ τοῦ γεωγραφικοῦ ὄν. Βιάννος.

Οὐδ. πληθ. Βιαννίτικα οὐς., εἶδος μικρῶν ἐλαιῶν ἐξ ὧν παράγεται ἐξαίρετον ἔλαιον.

βιάσι ἢ, σύννηθ. βίδιασι 'Ανδρ. διάσι Νάξ. ('Απύ- ρανθ.) δκιάσι Κύπρ. ἀδκιάσι Κύπρ.

'Εκ τοῦ ρ. βιάζω. Τύπ. βιάσις καὶ παρὰ Βλάχ.

Βία Α 4, ὁ ἰδ., σύννηθ. : 'Εχω βιάσι. Τρέχω μὲ βιάσι σύννηθ.

Φρ. Βιάσι βιάσι νὰ ξεμπερδέψῃς ἀπὸ τὰ βάσανα Μῆλ. || Πα- ροιμ. 'Η σκύλλα ἀπὸ τὴ βιάσι τῆς στραβὰ κουλούκια κάνει (τὸ ἐν βιά ἐκτελούμενον ἔργον εἶναι ἐλαττωματικόν) σύννηθ. 'Η βιάσι γήνει τὸ γωμί, μὰ δὲν τὸ καλοψήνει (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κρήτ. || Γνωμ. Τὸ βιός μου 'ς τὴ βιάσι μου (ἡ περιουσία μᾶς σφίξει εἰς περιπτώσεις κινδύνου) Κεφαλλ.

βιασιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀδιασιάρης Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐς. βιάσι καὶ τῆς καταλ. - αρις.

Βιαστικός, ἀνυπόμονος.

βιασίλα ἢ, πολλαχ.

'Εκ τοῦ οὐς. βιάσι καὶ τῆς καταλ. - ίλα.

Βία Α 4, ὁ ἰδ.

βιάσιμο τό, Λεξ. 'Ελευθερουδ. Μ'Εγκυκλ. Πρω. Δη- μητρ.

'Εκ τοῦ οὐς. βιάσι.

Βία Α 4, ὁ ἰδ.

βίασμα τό, σύννηθ. ὡς ναυτικὸς ὄρ. βίασμαν Πόντ. Τραπ. βίγισμαν Πόντ.

'Εκ τοῦ ρ. βιάζω. 'Η λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Καταναγκασμός, ἐξαναγκασμός Πόντ. (Τραπ.) 2) Βιασμός κόρης ἢ γυναικὸς Πόντ. 3) 'Επαύξησης τῶν ἀνοικτῶν ἰστίων πλεόντος πλοίου.

βιασμένα ἐπίρρ. Πόντ.

'Εκ τοῦ βιασμένος μετοχ. τοῦ ρ. βιάζω. 'Η λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Διὰ τῆς βίας, καταναγκαστικῶς. Συνών. βιασιὰ 1.

2) Βιαστικά, ὁ ἰδ.

βιασμός ὁ, λόγ. σύννηθ. βιασμός Λέσβ. διασμός Νάξ. ('Απύρανθ.)

Τὸ ἀρχ. οὐς. βιασμός.

1) 'Ο διὰ βίας πρὸς ἀσέλγειαν ἐξαναγκασμός θήλεος ἢ ἄρρενος λόγ. σύννηθ. 'Η σημ. καὶ μεταγν. 2) Σπουδὴ Λέσβ. Νάξ. ('Απύρανθ.) : Φρ. Διασμός τῇ κουβέδας (σπου- δὴ εἰς τὴν ὁμιλίαν) 'Απύρανθ. 3) Εὐκοιλιότης, διάρροια Νίσυρ. 4) 'Η μετὰ πόνων τάσις πρὸς ἀποπάτησιν Κε- φαλλ. 'Η σημ. καὶ μεταγν. Πβ. Θεοφάν. Νόνν. 2,46 «τει- νεσμός ἐστι φλεγμονὴ τοῦ ἀπευθυμένου, ὅπερ λέγουσιν οἱ ἰδιῶται βιασμόν». Πβ. ἀνάγκασι 3, σφίξι. 5) Τὸ μετὰ πόνων ἐξερχόμενον αἰμομιγὲς ἀποπάτημα Κεφαλλ.

βιασιὰ ἐπίρρ. Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ ἐπίθ. βιασιός.

1) Βιασιμένα 1, ὁ ἰδ. : Τὸν πάντρευαν βιασιὰ. 2) Βιαστικά, ὁ ἰδ. : 'Ηρθε βιασιὰ βιασιὰ κ' ἔφυγε τρεχάτος.

βιαστικά ἐπίρρ. κοιν. καὶ Πόντ. βιασιὰ βόρ. ιδιῶμ. βιασκά 'Ιμβρ. κ.ά. διαστικά Κωνπλ. διασιὰ Θράκ. ('Αδριανούπ.) Λέσβ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Λοκρ.) δκια- στικά Κύπρ.

